Amica mea,

Îţi mulţumesc pentru trimiterea fotografiei. Nu ţi-am răspuns la cea din urmă scrisoare şi n-am dat mai ales urmare cererii pentru batistă şi scrisori, pentru că îmi era atât de greu de-a ,ă despărţi de aceste dulci rămăşiţe ale fericirii şi nefericirii mele, de rămăşiţele singurului sentiment adevărat pe care l-am avut în viaţă şi pe care desigur nu-l voi mai avea nicicând.

Dacă pretinzi în mod absolut ca să-ţi trimit cele din urmă scrisori înapoi, ţi le voi trimite, căci eşti în drept a mi le cere; dar dacă nu le pretinzi, amica mea, atunci te rog lasă-mi-le. Nevrednic de-a le păstra, nevrednic de-a fi iubit de Dta, precum ţi-am spus de atâtea ori, eu o cer acesta nu ca pe un semn de afecţie, ci ca o graţie excepţională. Dar în sfârşit, Dta eşti stăpână pe voinţa Dtale şi dacă îngădui să le păstrez, le voi păstra. Încolo cred că nu vei socoti că aş putea abuza vrodată de ele. Trimiterea fotografiei a fost pentru mine un semn că mi-ai permite a păstra şi acele scrisori, care departe de a face asupră-mi efectul unor triste amintiri, formează comoara, singura comoară a vieţii mele. Îţi simt mâna mică şi rece şi te rog să-mi ierţi şi cele ce ţi-am greşit şi cele ce-ţi închipuieşti că am greşit.

M. Eminescu

NB. Scrisoarea Dtale a întârziat din cauza întreruperii comunicaţiilor.